

вѣахмѣ преподобнш, и праведнш, и непорочнш помеждъ васъ, който вѣрѣвате,

11 Каквото що знаете, защо секого ѿ васъ, като отѣцъ свой те чада,

12 Предмовахмѣ, и оутѣшавохмѣ въ, и молахмѣ въ, да ходите (каквото е) приличнш на Бга, който въ е поканилъ въ свое то црство и слава.

13 Заради това и ние благодариме Бга непрестаннш, защото, като приахте слово то, което чухте ѿ насъ, приахте го не като слово чело-вѣческо, но като слово бжје, каквото и що е воистиннш, което се и исполнава помеждъ васъ, който вѣрѣвате (съ дѣло).

14 Защото вие, братѣа, бодохте подражатели на цркви те бжји, който са во Идея (и вѣрѣватъ) во Исуса Хрта, защото това истото что пострадахте и вие ѿ свой те единоплеменницъ, каквото и они ѿ Идея те,

15 Който оубиха и Га Исуса, и неговш те пророцш, и насъ испядиха, и на Бга не оугождаватъ, и на сички те челоѣцъ се сопротивляватъ,

16 И възкранаватъ ни да говориме на мзичницъ те за спасение, за да исполнаватъ всегда мѣра та на-свой

те грѣхове: но постигна на нѣхъ гнѣвъ (Бжји) до край.

17 Яние, братѣе, ѿ каквото се ѿдѣлихмѣ ѿ васъ за мало време съ лице то, а не съ срдце то, съ по голѣможеланіе се мжчехмѣ да видиме ваше то лице.

18 Затова и искахмѣ, да дойдемѣ кодъ васъ. (азъ сирѣчь Павелъ) и еднаждъ и дваждъ: но сотвори ни преплѣтствие сатана та.

19 Защото, кой е наша та надежда, или радость или вѣнецъ на-похвала та ни; не стѣ ли вие предъ Га нашего Исуса Хрта въ пришествіе то негово;

20 Вие стѣ воистиннш слава та наша и радость та.

ГЛАВА Г.

ВЯРЯДИ това, като не можеме беке да тжрпиме, и зволихмѣ да ѿстанемѣ во Юди-на самички,

2 И пратихмѣ Тимоѣа кра-та нашего и слджитѣла бжја и спомощника нашего въ кладовѣствованіе то Хртѣво, да въ оутверди, и да въ настаѣи (да бждѣте постоанни) во вѣра та ваша:

3 **Що**то никой (ѿ васъ) да се не колебѣе заради тіа скорби: понеже знаете, защо на това истото что сме ѿ-предѣлени:

4 Защото и когато бѣхмѣ